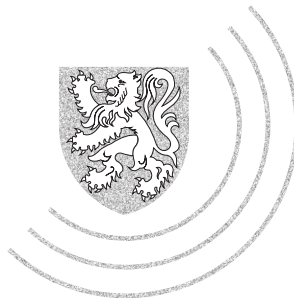

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

11 februari 2004

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Jos Bex, Jacky Maes, Johan Malcorps, Patrick Lachaert en Jan Loones –
betreffende aanbevelingen in verband met de nieuwe erkenning van FOST Plus
door de Intergewestelijke Verpakkingscommissie**

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° er in de Intergewestelijke Verpakkingscommissie (IVC) een nieuwe erkenning voor FOST Plus als erkende organisatie zou zijn overeengekomen ;
- 2° de nieuwe erkenning, net zomin als de vorige erkenning die afliep op 31 december 2003, niet zou voorzien in een financiering ten laste van het erkende organisme van de “totale en reële kosten” die verbonden zijn aan de inzameling, de opslag, het transport en de verwerking van alle verpakkingsmaterialen ;
- 3° de verpakkingsverantwoordelijken enkel de financiering op zich nemen van de inzameling en verwerking van verpakkingsafval dat selectief wordt ingezameld, en wat kunststofafval betreft dan nog enkel van fracties die worden toegelaten in de “blauwe zak” ;
- 4° de inzameling en verwerking van het verpakkingsafval dat terechtkomt in het zwerfvuil, in het KGA, in het gemeentevuil of in het huishoudelijk restafval, voor rekening is van de lokale besturen of van de huishoudens ;
- 5° bepaalde fracties uit het verpakkingsafval die niet onder de FOST Plus-definitie van PMD vallen, vandaag al daadwerkelijk worden ingezameld en gerecycleerd door lokale besturen, zonder dat de verpakkingsindustrie hierin enige financiële bijdrage levert ;
- 6° de verpakkingsindustrie niet de volledige kosten draagt die de verpakkingen veroorzaken, zoals de kosten voor het verpakkingszwerfvuil of de fractie die niet in de PMD-zak mag ;
- 7° de doelstelling van het Interregionaal Samenwerkingsakkoord (ISA), zoals weergegeven in artikel 3, § 1, 2°, “het waarborgen dat het aandeel van de herbruikbare verpakkingen voor dezelfde goederen die in de handel zijn gebracht, niet vermindert in vergelijking tot het voorgaande jaar en het waarborgen dat het totale gewicht van de eenmalige verpakkingen voor dezelfde goederen die in de handel zijn gebracht,

vermindert in vergelijking tot het voorgaande jaar” niet gehaald wordt ;

- 8° het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 (UHA) op p.108 stelt dat, inzake verpakkingsafval, het ISA herzien moet worden en er meer aandacht moet gaan naar preventie en hergebruik waarbij concrete doelstellingen geformuleerd moeten worden. De lokale besturen moeten, volgens het UHA, meer aandacht en middelen kunnen besteden aan de preventie en het hergebruik van verpakkingen ;
- 9° het UHA op p. 123 bepaalt dat : “De totale en reële kosten van ophaling van afvalfracties die onder een aanvaardingsplicht of terugneplicht op een containerpark worden ingezameld aan de lokale besturen vergoed moeten worden. Zoniet worden gemeenten die meer inspanningen leveren eigenlijk financieel bestraft.”. Met de nieuwe erkenning zou dat geenszins gegarandeerd worden ;
- 10° het UHA op p. 140 bovendien stelt dat de nog aanwezige knelpunten aangepakt moeten worden in de erkenning van FOST Plus vanaf 2004. Aandachtspunten die expliciet in het UHA worden vermeld zijn de PMD-problematiek, duidelijkheid voor de burger, meer preventie en hergebruik, 100%-verantwoordelijkheid van de producenten voor zwerfvuil. Verder stelt het UHA dat moet worden gezocht naar hoe de industrie voor 100% verantwoordelijk kan worden gemaakt voor het verpakkingsafval van huishoudelijke oorsprong ;
- 11° het Vlaams Parlement ook al in zijn resolutie betreffende aanbevelingen in verband met het ontwerp van uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen 2003-2007 (*Parl. St. VI. Parl. 2002-2003, nr. 1468/2*), aangenomen door de plenaire vergadering op 11 december 2002, stelde “dat de aanvaardingsplicht en het principe 'de vervuiler betaalt' vooralsnog onvoldoende omgezet zijn op Vlaams of intergewestelijk niveau, waardoor een aantal producenten kosten voor afvalverwerking blijven afwentelen op de gemeenschap ; anderzijds moet de producentenverantwoordelijkheid op Vlaams niveau gegarandeerd worden door het afdwingen in de diverse sectoren van de aanvaardingsplichten opgenomen in het VLA-

REA en door het invoeren van de aanvaardingsplicht voor nieuwe afvalstromen. Internalisering van de afvalkosten moet daarbij centraal staan. Milieubeleidsvereenkomsten met de diverse sectoren mogen nooit neerkomen op een afzwakking van de aanvaardingsplicht, zoals opgenomen in het VLAREA. De kosten voor de ophaling en verwerking van de afvalstromen mogen niet langer afgewenteld worden op de gemeenten” ;

12° door de IVC een wijziging van het ISA werd voorbereid waarin een verhoging van de percentages van recyclage en nuttige toepassing opgenomen waren, die door de Vlaamse regering principieel werd goedgekeurd. Ook de Europese Commissie heeft de voorgestelde wetswijzigingen door IVC op 29 januari 2003 positief beoordeeld ;

– vraagt de Vlaamse regering alles in het werk te stellen opdat :

1° het voorstel van de Intergewestelijke Verpakkingscommissie (IVC) tot wijziging van het Interregionaal Samenwerkingsakkoord (ISA) onverwijld wordt geagendeerd op het beslissingsorgaan van de IVC tussen de gewesten ;

2° de percentages van recyclage en nuttige toepassing, opgenomen in artikel 3, § 2 en § 3, van het ISA, worden opgetrokken, conform de voorgestelde wetswijziging door de IVC die door de Vlaamse regering al principieel werd goedgekeurd. Concreet komt dat neer op een verhoging van de totaalpercentages van recyclage van 50 % naar 70 % en voor de nuttige toepassing van 80 % naar 90 %. Het recyclagepercentage voor elk soort verpakkingsmateriaal afzonderlijk wordt in het IVC-voorstel verhoogd van 15 % naar 30 % ;

3° in het kader van een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid het principe “de vervuiler betaalt” correct en volledig wordt toegepast, door de erkende organismen duidelijk verantwoordelijk te maken voor de vergoeding van de reële en volledige kosten die lokale besturen én burgers dragen voor de inzameling, opslag en verwerking van verpakkingsafval, met inbegrip van dat deel van het verpakkingsafval dat in zwerfvuil, gemeentevuil of huisvuil terecht komt. Het principe “de vervuiler be-

taalt” via internalisering moet daarom onverkort en ondubbelzinnig worden opgenomen in het ISA ;

4° de mogelijkheid wordt behouden om via innoverende proefprojecten af te wijken van de inzamelwijze, voorgeschreven in de gewestelijke plannen, als OVAM daarvoor de toestemming geeft. Daarbij moet een uitbreiding van de P-fractie naar alle kunststofverpakkingen tot de mogelijkheden behoren en moet FOST Plus, zoals bepaald in artikel 13 van het ISA, worden verplicht om de totale en reële kosten van het proefproject, voor de inzameling (al dan niet samen met of afzonderlijk van de huidige PMD-inzameling), de nuttige toepassing en de verwijdering van alle huishoudelijke verpakkingen, te dragen ;

5° de transportstromen van de ingezamelde afvalfracties en de wijze waarop die uiteindelijk worden verwerkt (plaats en milieukenmerken van de installaties en kwaliteit van het geproduceerde recyclaat) voldoende transparant zijn.

Jos BEX

Jacky MAES

Johan MALCORPS

Patrick LACHAERT

Jan LOONES